

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: **Politizáló tisztviselők**

Forrás: **Pesti Napló**

Bp.

(Helv)

1919. II. 30

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352.08

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helvszám

Politizáló tisztviselők

Kormánybiztost a főváros élére

(Saját tudósítónktól.) Aki figyelmesen szemléli azokat a jelenségeket, amelyek a főváros adminisztrációjában és a városháza hivatalaiban észlelhetők, szomorú szívvel kénytelen megállapítani, hogy a főváros tisztviselői ismét belemerülnek a napi politika ingoványába.

A városházán ma többet politizálnak, mint amennyit dolgoznak. Az októberi forradalom óta tart ez a vigasztalan helyzet. Akkor a szocialisták a terror számos eszközével egy akolba terelték a városi tisztviselőket: a Városi Alkalmazottak Országos Szövetségébe. Ez a VAOSz nevezetes szerepet játszott a proletárdiktatura idejében is, vörös alapon egyesítette magában a fővárosi tisztviselőket és alkalmazottakat.

Mikor a proletárdiktatura megbukott, a tisztviselők is szint változtattak. Egyszerre a legféltlenebb reakciónak hódoltak be és a VAOSz-t felszerélték a Fővárosi Alkalmazottak Nemzeti Szövetségével. A szövetség megkezdte „tisztító” munkáját, ami nagyon helyes lett volna, ha megállt volna a kommunista tisztviselők és alkalmazottak kiüldözésénél. Az történt azonban, hogy az új Szövetség először magához ragadta a tanács fegyelmi jogkörét, azután a városházi közigazgatás legfőbb szervévé nőtte ki magát.

A városházán ma az történik, amit a Nemzeti Szövetség parancsol a tanácsnak és a polgármesternek. A szövetség válaszmánya legutóbb bizottságokat alakított, nevezetesen pénzügyi, gazdasági, segítő, vigalmi, statisztikai, házépítő, sport, propaganda, jogügyi, irodalmi és jelölő bizottságokat. És ez az, ami a további hallgatást számunkra lehetetlenné teszi, mert semmi beleszólásuk nem le-

het abba, hogy a tisztviselők vigadnak, ha kedvük és okuk van rá, azt sem bánjuk, ha sportolnak, ha házakat építenek, ha statisztikával foglalkoznak, ha irodalmilag kiképezik, vagy ha segítik egymást. De az ellen a leghatározottabban tiltakozunk, hogy a főváros tisztviselőinek egyébként tiszteletreméltó szövetsége jelöljön, tehát olyan jogot arrogáljon, amely részben a tanácsot, részben a törvényhatósági bizottság kijelölő válaszmányát illeti meg.

A tisztviselők, akiknek a gyámoltalan, gyenge, megijedt tanács fegyelmi jogkört biztosított, most már a választásokat is egymás között, *húzilag* akarják elintézni. Arra nem gondolnak, hogy ők lévén egyuttal a megválasztandók, a legnagyobb mértékben elfogultak és a jelöléssel meg nem engedhető pressziót akarnak gyakorolni a tanácsra és a törvényhatósági bizottságra. Komolyan gondolják a bizottságosdít játszó urak, hogy tőlük függjön ezentul, ki legyen a polgármester és kik legyenek a tanácsnokok? Ez lehetetlen állapot és a destrukciónak egyik jellemző tünete. A városházán teljesen meglazult a fegyelem, az ügyefogyott tanács állását féltve, reszketve engedi a feje fölé nőni a politizáló, másoknak biztosított jogokat arrogáló hivatalnok urakat.

Súlyos fegyelemsértés már maga a gondolat is, hogy a tisztviselők önmagukat akarják a képességeik, szorgalmuk, megbízhatóságuk illetékes bíráiul odaállítani és egyszerűen negligálni szeretnék a törvényes fórumokat. Ami most a városházán történik, nem más, mint anarkia és körülbelül ugyanaz feketében, ami a bolsevizims alut volt vörösben. Csak a szín változott, a színhely nem.

A politizáló tisztviselő a legnagyobb veszedelmet jelenti. A tisztviselő a közönségért van, nem

lehet pártember, nem nézheti magának kötelességének teljesítése, a közönség érdekeinek szolgálása közben, hogy kinek mi a pártállása, a vallása. Várlóban itt az ideje annak, hogy a kormány erős kézzel nyuljon a városházának nevezett darázsfszekbe. Mi mindig védjük a főváros autonómiáját, de most magunk követelünk sürgősen kormánybiztost, aki leszoktatja a tisztviselőket a hivatalban és hivatalból való politizálástól, a felekezeti gyűlölködés propagálásától. Természetes, hogy ez a kormánybiztos nem lehet egy tekintély és jelentőség nélkül való Dévény Gyula, de nem is lehet olyan exponált pártember, mint Samassa Adolf, vagy Meskó Zoltán, akikről szó van.

Elfogulatlan, vasfegyelmet követelő erős kez kell, mert a polgármesterben nincs elég energia ahhoz, hogy megfékezze a fegyelem megrontóit. A tisztviselőket pedig egyetlen körülményre szeretnők figyelmeztetni. Majd hogyha azt mondja ki a Nemzeti Szövetség, hogy a kellemetlen vallási viszonyok között élőknek nincs joguk az adófizetéshez és az ilyen pénzt nem lehet tisztviselői fizetésre, lakbérre, pótlékokra fordítani: — akkor elhiszszük, hogy az, ami most a városházán történik, nem muló divat és nem konjunktura-hajhászás, hanem tiszta, nemes, hazafias felbuzdulás.